

udenrigsministeren kunne have en aftale, der gjorde, at debatten fik et ordentligt og værdigt forløb hele vejen igennem med tilstedeværelse, og kan den ene minister ikke være der, kan vi selvfølgelig godt acceptere, at så er der en anden minister. Men jeg synes, forløbet i dag efterlader det indtryk, at en alvorlig snak bliver vi altså nødt til at have.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jamen med det sidste indlæg når hykleriet simpelt hen virkelig højderne.

Forespørgsel nr. F 4 er stillet den 6. oktober, kort tid efter at Folketinget er samlet, med det samme, vi var samlede. Der har ikke været gjort skyggen af arbejde fra Enhedslisten for, at vi i fællesskab skulle stille denne her forespørgsel. Det er jo simpelt hen ikke rigtigt. Vi plejer altid at have en folketingsdebat forud for Det Europæiske Råds møde, og det får vi også i år, det er fuldstændig sædvanligt, og hvis hr. Keld Albrechtsen virkelig har haft et ønske om, at det var noget, der skulle være et fælles anliggende, ja, så kunne han da have henvendt sig til de andre partier allerede den 6. oktober eller 7. eller den 1. oktober eller 10. oktober og spurgt: Skal vi ikke lave en fælles forespørgsel? Så ville vi have sagt ja. Det plejer vi jo at gøre. Det er ganske almindeligt, at vi har debatter her i Folketinget forud for Det Europæiske Råds møde.

Så det må jeg sige, det er helt ved siden af, og jeg må også sige, at det er ved siden af at påstå, at regeringen ikke har lyst til at have den her debat. Hvorfor i alverden skulle vi ikke fra regeringens side ønske os en debat af denne type her? Vi er i allerhøjeste grad interesseret i at få diskuteret disse anliggender. De er vigtige, de er vigtige for Folketinget, men de er søreme også vigtige for regeringen at få diskuteret.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Ja, men vi må da i hvert fald konstatere, at det lykkedes statsministeren at stikke af sted, inden vi kunne nå at få en debat med statsministeren. Det er det, der er problemet.

Statsministeren var oppe og holde en lang tale, som man jo normalt gør ved afslutningen, og da vi andre så skulle op at stille spørgsmål til statsministeren, bl.a. for at få svar på de spørgsmål, vi allerede på det tidspunkt havde stillet flere gange, var statsministeren pist væk. Og jeg har forstået, at han er blevet set ude bag ved sa-

len med en række journalister. Men altså, journalister er jo nogle, som er her altid, og det plejer ikke at være det, der forhindrer møder i salen.

Og jeg vil godt til udenrigsministeren sige, at det kan da godt være, at regeringen gerne vil have debat, men vi andre havde ikke tænkt os, at vi skulle have to debatter i dag, først en med statsministeren og derefter en med udenrigsministeren. Men det er jo efterhånden det, det har udviklet sig til. Udenrigsministeren er jo nok ikke selv klar over det, men udenrigsministeren startede faktisk sin svarrunde med at give svar på et spørgsmål til hr. Keld Albrechtsen, som var et spørgsmål, jeg havde fået stillet af hr. Christian Hansen fra SF, og som jeg i øvrigt havde svaret på. Det er selvfølgelig tiltalende nok, at udenrigsministeren svarer på mine spørgsmål. Men det var altså ikke stillet af hr. Keld Albrechtsen, og det viser jo altså absurditeten. Det kan udenrigsministeren så ikke se, men det kan vi andre, for vi har faktisk været her hele dagen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså det her handler om, at arrogancen når uanede højder i regeringsapparatet, og nu synes jeg snart, man må til at tage sig sammen.

Folketinget er ikke til for Statsministeriets skyld, det er altså omvendt. Eller for Udenrigsministeriets skyld eller for andre ministeriers skyld for den sags skyld. Det her handler om en helt uværdig optræden, hvor ordførerne fra Folketingets partier er i salen fra midt på eftermiddagen, har en EU-debat på 3-4 timer med statsministeren siddende der, lyttende, noterende ned, hvorefter statsministeren pludselig, selv om hr. Jacob Buksti har bedt om ordet for en kort bemærkning til min ordførertale, tager ordet, svarer på de spørgsmål, han har lyst til at svare på, fra de ordførere, der nu har været oppe, hvorefter han udvander fra salen. Så har vi så en ny minister, som er kommet til midt under debatten, og som så skal overtage svarrunden.

Jeg skulle hilse og sige, at udenrigsministeren forsøgte at svare på et af den lange række af spørgsmål, jeg har stillet til statsministeren. Jeg har ingen som helst mulighed for nu at følge den debat op eller de manglende svar op, der var tilfældet i forhold til statsministeren. Og det er altså utilfredsstillende.